

Î N C H E I E R E

26 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Adi Studio”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Adi Studio” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Adi Studio” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 septembrie 2014 de respingere a cererii de chemare în judecată ca tardivă,

c o n s t a t ă

La 19 februarie 2014, SRL „Adi Studio” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în urma controlului fiscal prin metoda verificării totale privind respectarea legislației, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a întocmit actul de control fiscal nr. 5-659674, prelungit pe blancheta nr. 3-10217 din 16 august 2013, potrivit căruia s-a stabilit încălcarea prevederilor art.art. 2 și 3 lit. a) ale Legii cu privire la repatrierea mijloacelor bănești, mărfuri și servicii provenite din tranzacțiile economice externe.

Susține că, urmare a adoptării actului de control enunțat, pîrîtul a emis decizia nr. 2890/2/7 din 12 septembrie 2013, prin care i-a fost aplicată sancțiune financiară sub formă de amendă în sumă de 233 918 lei.

Menționează că, la 10 octombrie 2013 s-a adresat pîrîtului cu cerere prealabilă, solicitînd anularea deciziei nr. 2890/2/7 din 12 septembrie 2013, însă prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr.689 din 31 octombrie 2013, contestația a fost respinsă.

De asemenea reclamantul a invocat că, la întocmirea actului de control fiscal, colaboratorii organului fiscal nu au verificat dacă într-adevăr s-a comis o încălcare fiscală, deoarece la 27 februarie 2008 Alexandra Allmer Erdabau a încheiat contractul de cesiune nr. 17/12/07 cu MNB Project LLP, prin care ultima a preluat drepturile și obligațiile către SRL „Adi Studio”.

Afirmă că, în anul 2009 MNB Project LLP i-a transferat suma de 584 794 lei, echivalentul a 35 000 euro, care reprezintă rambursarea avansului preluat de MNB Project LLP conform contractului de cesiune nr. 17/12/07 din 07 februarie 2008 de la Alexandra Allmer Erdabau- Transporte din Germania.

Ca urmare a rezilierii contractului conform acordului f/nr. 17/12/07 din 10 aprilie 2009, MNB Project LLP s-a obligat în termen de 30 zile să ramburseze suma de 35 000 euro prevăzute ca avans, iar conform art.3 alin. (4) al Legii privind repatrierea mijloacelor bănești, mărfuri și servicii provenite din tranzacțiile economice externe, pentru plățile efectuate pentru tranzacții, termenul pentru repatriere se consideră termenul stabilit prin contract. Astfel, ținând cont că, MNB Project LLP a refuzat executarea de către SRL „Adi Studio” obligația de a vinde primului oțel ondulat în baza contractului nr. 19/01/09 din 19 ianuarie 2009, banii transferați conform ordinelor de plată, pentru marfa indicată supra, au avut destinația achitării avansului în conformitate cu prevederile acordului nr. 17/12/07 din 10 aprilie 2009.

Cu referire la sancțiunea aplicată în sumă de 10 000 lei pentru neprezentare la cerere a documentelor ce țin de relațiile economico-financiare cu Zberea Ivan, Culicov Liliana și Culicov Anatolie, menționează că, în timpul controlului fiscal, colaboratorii organului fiscal au solicitat în mod verbal contractele de împrumut încheiate cu persoanele indicate, iar cererea de a documenta solicitarea contractelor nu poate fi privită ca refuz de a prezenta documentele solicitate, deoarece întreprinderea nu a avut relații contractuale și financiare cu Culicov Liliana și Culicov Anatolie, iar operațiunile efectuate cu Zberea Ivan au fost reflectate în raportul de constatare a activității economico-financiare pentru anul 2007, elaborat de societatea de audit SRL „Consulting Modern”.

Consideră că, deciziile contestate sunt ilegale, fiind emise în rezultatul aprecierii subiective și incomplete a legislației.

În cadrul ședinței de judecată, reclamantul referitor la termenul de adresare în instanța de judecată a indicat că, la 11 noiembrie 2013 a recepționat răspunsul pîrîtului și la 29 noiembrie 2013 a depus cerere de chemare în judecată, însă prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2013, cererea de chemare în judecată a fost restituită, iar ținând cont că încheierea respectivă nu se contestă, a înaintat o nouă cerere de chemare în judecată, astfel consideră că cererea este depusă în termen.

Cere reclamantul, anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 2890/2/7 din 12 septembrie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și deciziei nr.689 din 31 octombrie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Adi Studio” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respinsă ca tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, SRL „Adi Studio” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2015 a fost respins apelul declarat de către SRL „Adi Studio” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 mai 2015, SRL „Adi Studio” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În argumentarea recursului a invocat interpretarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material.

Astfel, recurentul a susținut că, primind la 11 noiembrie 2013 de la intimat răspuns la cererea prealabilă, și anume, decizia din 31 octombrie 2013, s-a adresat Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău la 29 noiembrie 2013 cu cerere de chemare în judecată, în interiorul termenului de 30 zile. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2013, cererea de chemare în judecată a fost restituită, din motiv că nu au fost anexate împuernicirile directorului, explicînd posibilitatea de a se adresa în mod repetat în instanța de judecată cu aceeași cerere, avînd același obiect, dacă a lichidat încălcările, încheierea nefiind susceptibilă de atac.

Suplimentar a indicat că, instanțele de judecată nu au luat în considerare că și-a exprimat în termen intenția de a contesta decizia intimatului, mai mult, contestînd-o în termenul legal, însă din motive de procedură cererea a fost restituită.

Consideră că, i-a fost încălcat dreptul de acces la justiție și la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 08 aprilie 2015 (f.d. 127), recursul se consideră declarat în termen.

Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat recunoașterea acestuia ca inadmisibil.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Adi Studio” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Adi Studio” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de SRL „Adi Studio” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime"

conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Adi Studio” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Adi Studio” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Valentina Clevadi

Judecătorii

Galina Stratulat

Sveatoslav Moldovan